

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 14 Φεβρουαρίου 1884

Ἀριθ. 72+140

Ἀποκρηαίς.

Ἀποδείχτηκε, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν μερिकाῖς περιόδους ποῦ τοὺς πιάνει τρέλλα.

Δὲν τοὺς ἀρέσει ἡ ζωὴ ποῦ περνοῦν ἡ ἡσυχία καὶ θέλουν μινέχοι τους νὰ γίνωνται ὅ,τι δὲν εἶναι.

Νὰ γίνωνται καμῆλες, ἀρκοῦδες, κερατάδες, δηλαδή τσουρτοβίλιδες, καὶ ἡ γυναῖκες νὰ γίνωνται ἄνδρες καὶ οἱ ἄνδρες γυναῖκες, νὰ γίνωνται μασκαράδες μ' ἄλλα λόγια.

Ὁ Φεουχτερλάβεν, ἓνας μεγάλος ψυολόγος καὶ γιαιτροφιλόσοφος γερμανός, γράφει σ' ἓνα βιβλίο του, ποῦ ἐπιγράφεται = *Περὶ μακροβιότητος τοῦ ἀνθρώπου* = ὅτι πῶς, τοὺς ἄνθρωπους πάντοτες τοὺς πιάνει μιὰ τρέλλα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς περαστικὴ, καὶ ὅτι καθὼς ἡ χολέρα καὶ ἡ ἄλλαις ἀσθενεῖαις ἔχουν τὴν ἐπιδημία τους, ἔτσι καὶ ἡ τρέλλα αὐτὴ ἔχει τὴν ἐπιδημία της, καὶ ἔρχεται κατὰ τῆς διωρισμέναις μέρικis, ἡ ὁποῖαις ὀνομάζονται Ἀποκρηαίς.

Εἴμαστε λοιπὸν ὅλοι τρελλοὶ τὴν ἀποκρηαίς, ζουρλοὶ, θεοπάλαβοι, θεότρελλοι, γι' αὐτὸ ὅ,τι καὶ ἂν κάνωμε τὴν εἴμαστε συγχωρετοὶ, γιαιτὶ βρισκόμαστε στὴν ἐπιδημία τοῦ ἐγκεφαλικοῦ τύφους τῆς παλαβομάρας.

Ὅλα εἶναι συχωρετὰ τὴν ἀποκρηαίς, καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεσυνερίζεται τινὰς ὅ,τι ἀνοησία πῆ ἡ κἀνὴ ὁ ἄλλος, καθότι ἀπὸ μασκαράδες δὲ μμπορεὶ βέβαια κάνεις νὰ περιμένῃ καλὸ τρόπο.

Ἀποῦ εἴμαστε μασκαράδες σωστοὶ, τὴν ἀποκρηαίς θέλομε νὰ γίνωμε καὶ ψεύτικοι.
Ὅταν δὲ ἔρθῃ ἡ σαρακοστὴ, περνοῦμε ζωὴ ἐλεεινὴ σὰν κλέφτικη.

Ἀπὸ τὴν ζούρλα, πέφτομε σὲ γινῶσι, τάχα σὰν νὰ ἤμαστε μετανοιωμένοι· ἀλλ' ἀπομένουν καὶ ζουρλοὶ καμπόσοι, λὲς πῶς νὰναι ἐξεπίτηδες φτειασμένοι.

Τέτοιοι τρελλοὶ εἶναι οἱ βουλευτάδες, ὅπου νομίζουσι ὅτι εἶναι κἀτι, καὶ ὁ νοῦς τους βόσκει πάντα στοὺς παρὰδες καὶ βλέπουσι μὲς τοὺς ἄλλους μ' ἓνα μάτι.

Τέτοιοι ζουρλοὶ εἶναι οἱ δεσποτάδες, ποῦ μὲ τὴν πατερίτσα τους θαρροῦνε,

πῶς εἶναι ὅλων κύριοι καὶ ἀγάδες καὶ ὅτι ἀπὸ τὰ γένεια μᾶς κρατοῦνε.

Τέτοιοι ζουρλοὶ εἶναι οἱ ὑπουργοὶ μᾶς, ποῦ θέλουνε νὰ φαίνωνται πικσάδες, ἐνῶ εἶναι σωστὴ καταστροφὴ μᾶς καὶ ἀπ' ὅλους μᾶς οἱ πρωτομασκαράδες.

Τέτοιοι ζουρλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ παντρεύονται, πουλοῦντας τὴν ἐλευθερίαν τους γιὰ ἓνα τί, ἐνῶ πολὺ καλὰ μποροῦνε νὰ ψευτοπορεύωνται χωρὶς καθόλου νὰ τοὺς δρώνη ἔπειτα αὐτὴ.

Τέτοιας ζουρλαίς εἶν' ὅλαις ἡ γυναῖκες ποῦ δίνουσι παρὰδες καὶ τῆς πέρονουσι, αὐταῖς δὲ εἶναι ντιπ ζευζέκαις, καὶ ὑπερὰ γιὰ τόκο νὰ ταῖς δένωμε.

Τέτοιοι ζουρλοὶ εἶναι οἱ στρατιῶτες, ὅσοι πηγαίνουν στὸ στρατὸ ἐθελοντοῖ, νομίζοντας πῶς εἶναι πατριώταις, γιὰ νὰ τοὺς ἄγουν καὶ τοὺς φέρνουσι σὰν ντέ.

Τέτοιοι ζουρλοὶ εἶναι οἱ δημοσιογράφοι ποῦ κάθονται καὶ σπάζουσι τὸ κεφάλι τους, (καὶ αὐτῶν οἱ ζούρλα δὲν ἔχει νισάφι) καὶ δὲν παρατηροῦνε κἀν τὸ χάλι τους.

Τέτοιος ζουρλὸς εἶμαι ἐγὼ ἀπ' ὅλους, ποῦ θάρρεψα πῶς θὰ σὲς φέρω σὲ θεογνωσία, ἐνῶ ἔχω νὰ κάνω μὲ χαχόλους, καὶ ὅτι ὅλ' οἱ κόποι μου, εἶναι ἀνοησία.

Μονάχα ἓνας φρόνιμος ὑπάρχει, ὅπου ἴψιστο Θεὸ τὸν ὀνομάζουμε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῶν τρελλῶν ἀποῦ ἀρχεῖ, Θεότρελλο πρέπει νὰ τὸν ἐπονομάζωμε.

Ἀπ' τὸν Ηεραία

Κύριε Πα.λῆάνθρωπε.

Πὲς σὲ παρακλοῦμε τῆς κυρίας Π. ποῦ κατοικεῖ στὸ δρόμο τῆς Ἀφροδίτης νὰ συμμάξῃ τὴν κόρη της ἀπὸ

τό νά κἀνή εργολαβία, γιατί δὲν κοτούμε ἀπό τοὺς ἐργο-
λάβους τῆς νὰ ζεμυτίσωμε ἀπὸ τὰ παράθυρά μας. Καὶ εἶναι
καὶ χήρα.

Σημ. Παληανθρ. Οὐρ, καυμένη καὶ σὺ, τί πειράζει ἂν κἀνή
ἢ δὲν κἀνή τὸ κορίτσι ἐργολαβία; Εἶναι ἡ ἐργολαβία κα-
κούργημα; *Ὅχι.* Σὰν μπορεῖς κάμε καὶ σὺ. Μήπως, κυρία
Ἀσπασία, σοὺ πῆρε κἀνενα ἐργολάβου σου, καὶ θέλεις γιὰ ἐκ-
δίκησι νὰ τὴν περάσης στὴν ἐφημερίδα; *Νὰ μοῦ κάμετε, σὰς
παρακαλῶ, κυράδες μου, τὴν χάρη, νὰ μὴ μοῦ γράφετε τέ-
τοιαις κουταμάρες, γιατί δὲν εἶναι πράγματα ἀξια λόγου γιὰ
νὰ τυπώνωμαι. Τσακονόσαστε σεῖς, καὶ ἐπειτα φοβερίζετε ἢ
μὰ τὴν ἄλλη πῶς θὰ τὴν περάση στὸν Παληανθρῶπο, ἡγουν
σας ζεσπάτε στὴ δική μου τὴ ράχη. Κάνω ἐγὼ εργολαβία μὲ
τῆς χήρας Π. τὴν κόρη; *Ὅχι.* Λοιπὸν τί μὰς το
λέτε; Θέλετε μοναχάις σας νὰ ρεζιλευώσαστε καὶ νὰ σὰς
μχθαίνουν καὶ ὅσοι δὲν σὰς ξέρουν; *Ντραπήτε λιγάκι, ζε-
τσιποταίς!**

Πρὸς τὸν

ἐντιμο συνδρομητῆ μου Δ. Μ. Σ. Τὸν γύψινο μακτέζο ποῦ
μουστειλες καὶ γεννᾷ φλωρίδ τὸν ἐλαθξ, ἀλλὰ ὁ ἀφιλότιμος
ἀπὸ τὴν μέρα ποῦ μοῦ τὴν ἐστειλες; ὡς σήμερα, ἀκόμα δὲν
μπορεῖ νὰ γεννήσῃ τὸ φλουρί ποῦ κρέμεται στὸν νικολῆ του,
καὶ θαρρῶ πῶς θέλωμε ἀνάγκη μαμπῆς. Σὲ παρακαλῶ νὰ ἐ-
θρῆ νὰ τὸν ζεγεννήσῃς.

Φυλακίς Τρυγγέτα.

Ἔλα, φίλε μας, ἔλα νὰ δῆς τὴν ροβερῆ κατὰστασι τῶν
δωματίων, μέσα εἰς τὰ ὅποια κρατούμαστε ἐμεῖς οἱ γιὰ πο-
λιτικὰ-γῆνη πολίταις. Παρακάλεσε καὶ τὸν Νομάρχην καὶ τὸν
Εἰσαγγελέα νὰ λάβουν τὸν κόπο νὰ ἐρθουν καὶ αὐτοὶ νὰ δοῦν
σὲ τί κατὰστασι βρισκόμαστε. Εἶναι ψυχροσῆβητο καὶ ἔλα
γιὰ ψυχικό νὰ μὰς δῆς, γιατί ἡμῶς καὶ μεῖς οἱ ζωντανοὶ
πεθαμένοι.

Οἱ φυλακισμένοι.

Σημ. Παληανθρ. Πῆγα, τοὺς εἶδα, καὶ μεθαύριο σὰς τὰ
περιδιωγμένους οὐκ τὰ καθ' ἕκαστα μαζωμένους καὶ ξεχωριστὰ
κάθε ἕνα.

Κύριε Παληανθρῶπέ μας.

Σὲ θερμωπαρακαλοῦμε νὰ πῆς αὐτονοῦ τοῦ δήμαρχου μας,
ποῦ ἐγίνες ἢ αἰτία καὶ τοῦ ριζίκε ἀσπρῶ, νὰ τὸν παρακαλέ-
σῃς νὰ βάνῃ ἕνα φανάρι εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου τοῦ Σίνα
κεῖ ποῦ πῆγε ὁ Ἀρνιώτης τὸ βιβλιοδετεῖο του, ἀπάνω ἀπὸ
τὴ βρύσι, γιατί ἐκτίς ποῦ κοντεύουμε νὰ κατασκοτωθοῦμε στὸ
σκοτάδι, ἀλλὰ κοντὰ σ'αὐτὸ μὰς ἐπνιξαν καὶ οἱ λωποδύταις
καὶ δὲν κοτᾶμε νὰ περάσωμε ἀπὸ καὶ νὰ πάμε στὰ σπῆττα
μας, γιατί μὰς πιάδουν καὶ ρωτοῦν τί ὠρα ἔχομε, καὶ ὕστερα
ἀειντε τρέχα νὰ βρῆς τὸ ρωλόγι σου.

Ἐπειτα ἔχομε καὶ κῆτι νοστιμοκόριτσα στὴ γειτονιά μας
καὶ φοβοῦμαστε μὴ μὰς τὰ κλέβουν, ἐνῶ τὸ ἐλάχιστο ἂν ἔ-
χωμε φανάρι θὰ δοῦμε τὸν κλέφτην ἄφρητε πλέον τὸν δρόμο
ποῦ γιὰ νὰ περάσης πρέπει νὰ κἀνῆς τόσαις μετανοιαῖς, ὅ-
σαις δὲν θὰ κἀνῆς τὴ σαρκαστή.

Γ. Δ. . .

Σημ. Παληανθρ. Κάθε πράπονο ποῦ κάνομε στὸν δή-
μαρχο πρέπει νὰ ζήρετε πῶς πάει χαμένο καὶ στὸν βρόντο,
γιατί ὁ δήμαρχος λέει πῶς ὅλα τὰ στρεβῶ κερβέλια τὰ κά-
νει τὸ δημοτικὸ Συμβούλιο, καὶ ὅτι αὐτὸς πλέον κατάντησε
σκιά δήμαρχου, γιατί καὶ ἂν θέλῃ νὰ μὰς κἀνή κῆμια εὐ-
κολία, δὲν τοῦ πῆρῃ ὅστε τὸς τὰ παρᾶπονα μὰς, νὰ μὴ τὰ
κάνωμε πλέον κατὰ τὴν περσομῖα στὸν δήμαρχο, ἀλλὰ στὸ
Συμβούλιο. Ὅσο γιὰ τὰ μ'ροροκόριτσα σας, ποῦ φοβῆστε νὰ
μὴ πᾶς τὰ κλέβουν, δὲν ἔχετε καθόλου δικαιο, διότι ἄς
φροντίζαν ἢ μοναδῆς καὶ οἱ πατέρες ποῦ τὰ ἔφτεισαν, νὰ μὴ
τὰ ἔφτεισαν ὠμορφα, ἀλλὰ ἔφτεισαν ἀνάγκη, εἰς τρόπον ὥστε
νὰ μὴν ἔχουν φόβο ἀπὸ κλέψιμο. Μὰ ὡς καὶ στὴ μ'ρορῶδα
τῶν κοριτσιῶν πάλι ὁ δήμαρχος φταίει! Αὐτὸς ἔκτανε; Ὅρι-
στε ποῦ κατάντησαμε γιὰ ἕνα φανάρι!

Φυλακίς Αἰγίνας

Ἀδερφέ μας.

Σὲ παρακαλοῦμε ἅπαντες οἱ φυλακισμένοι νὰ ριζῆς καὶ στὴ
δική μας ἐλευσινῆ κατὰστασι ἕνα βλέμμα. Τὸ κουβέρινο μὰς
ἔστειλε κῆτι σκεπάσματα, κουβέρταις, στρατιωτικαῖς, ποῦ τῆς
εἶχε γιὰ πέταμα, νὰ τῆς μοιράσουν σ' ὅσους ἔχουν ἀπόλυτη
ἀνάγκη; ἀλλὰ δὲν μὰς λῆς; μοιράστηκαν αὐταῖς ἢ κουβέρταις
οὐλαῖς; Μάλιστα! μοιράστηκαν μερικαῖς, κί αὐταῖς γιὰ ρου-
σφέτι! δηλαδή σὲ κεινοὺς ποῦ ἔχουν 15 καὶ 18 χρόνια μέσα
δὲν ἔδωσαν τίποτα, καὶ κοιμούνται σὰν τὰ γουρούνια καὶ περ-
πατοῦν ἢ ψύραις ἀπάνω τους σὰν γαϊτάνι. Μερικοὶ ποῦ στὴν
ἐσχάτη ἀπελπισία τους φωνάζουν στὸν διευθυντῆ καὶ τὸν
ἐπαρχο πῶς θὰ τοὺς βάνουν στὸν Παληανθρῶπο, τοὺς ἔδωσαν
κουβέρταις, ἐμεῖς δὲ οἱ ἄλλοι τουρτουρίζομε, γιατί μὰς λῆν
πῶς σῶθησαν πλιὸ καὶ δὲν ἔχουν ἄλλαις, καὶ διότι μὰς λῆει
ὁ διευθυντῆς πῶς πρέπει νὰ ζεπαγιάσωμε γιατί ἔχει τὸ ἔθνος
ἀνάγκη νὰ κἀνή οικονομίαις.

Κοντεύουν νὰ μὰς φᾶν τὰ σκούλια, γιατί σκούπαις δὲν
μὰς δίνουν, ἂν καὶ ἦναι διαταγή κάθε μῆνα νὰ δίνουν καὶ
ἀπὸ μίαν σὲ κάθε φυλακισμένο. Προχτῆς ποῦ μὰς μέρασε τὴ
μισθοδοσίαν μὰς ὁ διευθυντῆς, μὰς κρήτισε ἀπὸ τριάντα
λεφτὰ γιὰ τὴν καθαριότητα, λέει, καὶ γιὰ τὰ γυαλιὰ τῶν
λαμπῶν ποῦ σπάζουν τὸ χρόνο μὴ φορᾷ, ἐνῶ τὸ δρῆμιο
χορηγᾷ γι' αὐτὴ τὴν δουλειὰ 25 δρ. τὸν μῆνα ὥστε εἰ-
μασε τρακόσοι φυλακισμένοι, ἀπὸ τρεῖς δεκάρας ἔχει ὁ κύρ
διευθυντῆς 90 δρ. τὸν μῆνα, σὰν νὰ μὴ τοῦ φτάνουν ἢ 280
δρ. ποῦ χτυπᾷ ἀπὸ τὸ κουβέρινο. Φαντάσου πλέον ποῦ ἔχει
εἰδοποιήσει ὡς καὶ τοὺς φρουροὺς νὰ ἐπιθεωρᾶνε κάθε γράμ-
μας καὶ νὰ κρατᾶνε ὅσα ἐπιγράφονται πρὸς τὸν Παληανθρῶπο.

Τέλος πάντων τί νὰ σοῦ ποῦμε, ἀδερφέ μας; ἐδῶ τραβοῦμε
τὰ βασανιστήρια τῆς Ἰερᾶς ἐξέτασις, καὶ σοῦ γράφομε αὐτὰ
τὰ λίγα, ὅχι γιατί ἔχομε ἐλπίδα πῶς θὰ διορθώσουνε τὴν
ἄθλια κατὰστασι μὰς, ἀλλὰ ἀπλῶς γιὰ νὰ ζεθυμώνομε τὸν
πόνο μὰς.

Οἱ φυλακισμένοι.

Σημ. Παληανθρ. Ἐσυνηθίσκαμε ἐμεῖς ὅσοι εἶμαστε ὅζω
ἀπὸ τῆς φυλακίς νὰ λέμε σὰς, ποῦ εἶστε εἰτες δίκαια εἰτες
ἀδίκαια μέσα, κακούργους, ἀλλὰ θαρρῶ, πῶς ἂν σὰς πιάσωμε ὁ-
λους καὶ σὰς στίψωμε, δὲν θὰ βγᾶντε οὔτε μίαν σάλλα κα-
κουργότητα ἀπὸ ὅσοι ἔχουν ἀπάνω τους μερικοὶ διευθυνταὶ
καὶ ἐπιστάταις τῶν φυλακῶν. Τί νὰ σὰς κἀνω γῶς; μὴπὸς καὶ
ἔχω κῆμια ἐξουσία στὸ χέρι μου νὰ σὰς βοηθῆσω; Ἐκεῖνοι
ποῦ μποροῦν νὰ κάνομε τὸ καλὸ δὲν θέλουν. λοιπὸν τί ποιη-
τέον; Τίποτα, καὶ διὰ ταῦτα σιγηστέον!

Οἱ κερκατέδες, οἱ ἄτιμοι, οἱ ἀφιλόδοτοι, δὲν θὰ μὰς πέ-
σουν κῆμια ὠρα στὰ χέρια μὰς; τότε τοὺς βαφτίζομε στὴ
βούττα καὶ τοὺς βγάζομε γιαουροβαφτισμένους.

Κύριε

ἄγριε ἐπίσκοπε τῆς Πάτρας, μοῦ λῆν νὰ σοῦ πῶ νὰ μὴ πέ-
νης ἀνεξέταστα στὴν ἀρχιεπισκοπὴ σου ὅποιον τόχει, σὰν π.
χ. λέει ὅπως πᾶρες βοηθῶ τὸν γυναικολόγο καὶ γαϊδουρόφωρο
Α. γιὰ διάκο σου, (κῆποιος θὰ τοῦ ζηλεύῃ τὴν θέσι, φρίνεται,
καὶ θέλει νὰ τὸν κακοσυστήσῃ τὸν ἀνθρώπο), ὡς καὶ τὸν ἄλ-
λο τὸν γυναικολόγο καὶ ὑποκριτῆ καὶ αἱματοφάγο (ὦ, ὦ, ἐδῶ
τὰ παραχοντρίναμε! νὰ ἔτνε τοῦλάχιστο φαγομαγίας, στὴν
ὀργή! ἄμ αἱματοφάγος! ἀμπᾶ, αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται!) Μ. ἀρχι-
μανδρίτη, καὶ φοβᾶσαι καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ Παπαθεορᾶνη κτλ.

Σημ. Παληανθρ. Ἀνάθεμα κί ἂν καταλαβαίνωμε τί θέλεις
νὰ μὰς πῆς! Σὺ, φρίνεται, ποῦ ἐγράφε, αὐτὰ, τὰ ἐγράφε, γιὰ
νὰ τὰ καταλάβῃς μονάχος σου, ὡς καθὼς καὶ γιὰ κεινοὺς
μονάχα ποῦ σὲ καταλαβαίνουν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτσι, ὁ σκοπὸς
εἶναι νὰ μὰς δῶνῃς καὶ μὰς νὰ καταλάβωμε τί θέλεις νὰ πῆς
μὲ τὸν γυναικολόγο ἀρχιμανδρίτη.

Αὐτὰ ποῦ μὰς γράφεις εἶναι ἄρες μάρς; κουκουάρης καὶ
βρασμένης; ἀκινιάρης καὶ μεγάλας κουταμάρες.

Ἀπ' τὸ Λαύριο

Κύριε Παληανθρῶπε.

Ἐγὼ ἐργάζομαι στὴν ἐταιρία στὸ καπνὸ τῶν μεταλλείων
ἐπιτέες ἔχει δηλητήριο, καὶ βγάζομε σπυριά. ἔτσι ἐβγάνα καὶ
γῶ, καὶ μὲ τσακῶνει ὁ γιατρὸς τῆς ἐταιρίας Παπαδόπουλος
καὶ μὲ καταγγέλλει στὸν ἀστρονόμο πῶς ἔχω βλογιὰ, μοῦ πο-
λιοκοῦν τὸ σπῆτι ποῦ κοιμώμουν μαζὺ μὲ ἄλλους 20 ἐργά-
ταις, τοὺς βγάζουν ὅζω καὶ τοὺς εἶχαν τοὺς ἀνθρώπους νὰ
ζεπαγιάσουν, γιατί οὔτε τῆς κάππαις τους τοὺς ἄρτησαν νὰ
πάρουν, οὔτε σπῆτι εἶχαν νὰ κοιμηθοῦν, καὶ ἄρτησαν καὶ μένα
μονάχο καὶ κόντεψα νὰ κακαρώω ἀπὸ τὴν πῆνα τρεῖς μέρες.

Γιὰ φαντάσου δὲ, ἂν ἦτανε δῶ καὶ ἄλλοι βλογιασμένοι, καὶ
μ' ἐπιασαν καὶ μ' ἐρίχθον μ' αὐτοὺς μαζὺ, νὰ πᾶω μαζὺ
μ' αὐτοὺς; κί ἐγὼ ἀδίκαι! γι' αὐτὸ τὸν καταγγέλλω στὸν Εἰσα-
γγελέα γιὰ τὸν περιορισμὸ τῆς προσωπικῆς μου ἀσφάλειας,
καὶ διότι ἐμείναν μέσα στὸ δρόμο καὶ τόσο ἀνθρώποι ὀλό-
κληροι.

Ὁ παθὼν

Γ. Τασούλης.

Σημ. Παληανθρ. Ἄντις νὰ τὸν καταγγείλῃς, ζῆρεῖς τί λέω
γῶ πῶς εἶναι πιὸ καλὰ νὰ τοῦ κἀνῃς; *Νὰ τὸν τσακῶνῃς κάμ-
μια βραδιά καὶ τοῦ ἀλλάξῃς τὸν Θεὸ στῆς γροθιαῖς, νὰ τοῦ
φρουσκῶνῃς τὰ μοῦτρα, νὰ τοῦ τὰ κἀνῃς κόκκινα σὰν ραπάνι,
καὶ ἐπειτα τὴν ἄλλη μέρα νὰ τοῦ πῆς; καὶ οὐ πῶς τὸν ἐπιασε
βλογιὰ καὶ κοκκίνησαν καὶ φρούσκωσαν τὰ μοῦτρα του.
Τέτοιαις τσαρλατάνοις ποῦ εἶναι τέτοια θέλει.*

Κύριε

Ἀντιπροχτῆς εἰς τὸ νεκροταφεῖο τὸ δεύτερο πῆγα κί ἐγὼ νὰ
διαβάσω ἐνοὺς συγγενῆ μου τὸ ὄνομα, καὶ βρῆκα καὶ τὸν σω
στὸ ἄγριο ἐπίσκοπο Θηβῶν καὶ Λειβαδίας, ποῦ διαβάσε τοὺς
ἄλλους πεθαμένους, καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ διαβάσῃ καὶ τὸν
δικὸ μου καὶ τὸ ὄνομα νὰ κατὰ δύναμι ἕνα φράγκο, καὶ αὐ-
τὸς ἄμα τὸ πῆρε τὸ πέταξε μπροστὰ στὰ μάτια τῶσων πα-
πᾶδων, δαίκων καὶ λαϊκῶν, καὶ μουρμουρίζοντα; μέσα του
μὲ βλαστημῶσε. Γράψε τέρα σὺ ὅ, τι θέλεις.

Δημ. Χαριτόπουλος.

Σημ. Παληανθρ. Τί νὰ γράψω, ἀπὸ ἀπὸ τὴν πράξι του
αὐτῆ φρίνεται καθαρὰ καὶ ἕξστερα πῶς εἶναι ἕνας τραγο-
γέννης, ἕνας δούλος τοῦ Μαμωνᾶ, ποῦ ἀποκάτω ἀπὸ τὰ βρω-
μοράσα του κρύφτει πιὸ βρωμερῆ ψυχῆ καὶ σῶμα!

Τί ἤθελες, βρῆ παραδόξοιτε δεσπότη, νὰ πουλήσῃ ὁ ἄν-
θρώπος τὰ ρουχᾶ του γιὰ νὰ σοῦ πληρώσῃ σ' ἕνα μὴ εὐχὴ;
Καὶ τέτοιων τραγοπαπᾶδων σὰν καὶ σῆμα πιάνεται ποτὲ ἢ
εὐχὴ; Ἡ δικὴ σας ἢ εὐχὴ εἶναι χειρότερη καὶ ἀπὸ τὴν κα-
τάρτα. Αὐτὸ τὸ παράδειγμα δίνει καὶ στοὺς παπάδες;
Τί θέλεις, βρῆ χαρμαφοργᾶ, παπατρέχα, γιὰ ἕνα κύριε ἐλέ-
ησον ποῦ θὰ ψᾶλῃς νὰ ζεβρακωθοῦμε γιὰ νὰ πλουτίσωμε τὴν
ἀφεντομουτσουάρα σου. Αὐτὰ βρῆ λέει τὸ Εὐαγγέλιο; Ὁ
νὰ χαθῆς, δούλε τοῦ Μαμωνᾶ, ποῦ ὁ διάολος νὰ σὲ πάρῃ
σύσσωμο, καθὼς εἶσαι καὶ βρισκεσαι, ὅζω ἀπὸ τὰ ἄμρια σου.
Γαδαροδεσπότη! Φτοῦ στὰ γένηια σου μὲ κατακόλασες δευ-
τεριάτικα, ποῦ καθαρῆ Δευτέρα νὰ μὴ σώσης νὰ δῆς! Ἀμήν!

Χρᾶπ

καὶ γραπόσαμε ἕνα μικροῦτακο λαθρεμπόριο.

Αὐτὸς ὁ Σωεῖδης ποῦ ἔφερε ὁ Τρικοῦπης ἀπὸ τὴν Πόλι γιὰ
νὰ στῆθῃ τῆς μηχαναῖς τοῦ καπνοῦ τοῦ κοψίματος; τῆς Κυβέ-
νησις, ἐστειλε λέει τῆς προάλλαις 20 χιλιάδες τσιγαρέτα
καπνὸ μ'ρουδέτο γιὰ νὰ μοιραστοῦν σὲ μερικοὺς μερικοὺς, καὶ
πέρασαν ἀπὸ τὸ τελωνεῖο ἀφορολόγητα.

Σταθῆτε, σταθῆτε, γιατί ἡ δουλειὰ αὐτὴ σηκώνει πολλὸ
νερὸ καὶ πρέπει νὰ τὴν ζεκαθαρίσωμε. Σταθῆτε καὶ τοὺς τσα-
κῶσαμε, καὶ ἂν τοὺς τσακῶσωμε, πιὸ καλὰ τότε θὰ ἦναι. Στα-
θῆτε καὶ δῶ θὰ βγοῦν ρεζιλίαις, καὶ μεγάλα μάλιστα, στὰ
φῶρα.

Ἀπ' τὸν Περαιά.

Κύριε Συντάκτη χάρη.

Μάθε τὸ ἔξῃς. Ὅτι στὸ κατὰστασι τοῦ κ. Μπολονάκη ἐρ-
γάζονται πολλὰ κορίτσα καὶ πληρόνεται κάθε δεκακοτῶ
μέραις καὶ κρατοῦνε ἀπὸ τὴν πληρωμὴ τους ἕνα τί. Λοιπὸν ἐ-
πῆγα καὶ ἐγὼ ἢ Εἰρήνη Ν. Χανιώτου χήρα καὶ ἐγύρεψα τὴν
κατὰθεσι τοῦ παιδιοῦ μου, καὶ ἀφοῦ ὁ διευθυντῆς μὲ κορόψι-
δευε μὲ τὸ σήμερα καὶ αὐριο, ὡς τέλος μὲ φοβέριξε καὶ μὲ
χτύπησε καὶ μ' ἐδῶξε, καὶ ἐγὼ τοῦ εἶπα πῶς θὰ τὸν βᾶνω
στὸν Παληανθρῶπο καὶ ἐφυγα μὲ τὰ κλάματα, καὶ ἄμα πῆγα
στὸ σπῆτι μου, ἐστειλε ἀμέσως πέντε φοραῖς καὶ μὲ γύρευε
νὰ πάω στὸ κατὰστασι καὶ ἐγὼ δὲν πῆγα, καὶ ἤρε ὁ ἴδιος
καὶ μὲ ἔδωξε τοὺς παράδες στὸ σπῆτι μου. Γράψε τὰ αὐτὰ, γιὰ
νὰ ἦναι προσεχτικὸς ἄλλη φορὰ, ὡς καθὼς καὶ ὁ ἐπιστάτης
του, νὰ μὴν ἀποπέρουν τῆς νοικοκυράδες, ὅταν γυρεύουν τὸ
δίκαιόν τους. Ταῦτα καὶ μένω Εἰρήνη χήρα Ν. Χανιώτου.

Σημ. Παληανθρ. Νὰ μὲ συχωρᾶς, κυρά μου, ἀφοῦ ὁ ἀνθρώ-
πος σὲ πλήρωσε, καὶ σοῦ ἔκανε μάλιστα τὴν τιμὴ νὰ σοῦ φέ-
ρῃ ὁ ἴδιος τὰ λεπτὰ, ἕνας κοτζᾶμ κατὰστηματάρης, ἔπρεπε
τόρα σὺ γιὰ τὸ εὐχαριστῶ νὰ θέλῃς νὰ τὸν βρίζῃς; Ὅσο
τιμᾶς τὸν Βολονάκη ὁ τρόπος μὲ τὸν ὅποιο σὲ πλήρωσε, τόσο
σε κακοσυνταίνει ἐσένα. Ὅσο γιὰ ἂν ἐφρχῃς κατὰ λάθος κά-
νενα χροστοῦκι, ποῦ καὶ αὐτὸ εἶναι ἀπίστευτο, δὲν πειράζει,
βγαίνει στὴ μπουγάδα. Θὰ σὰς παρακαλέσω ὅμως μὴ χᾶρῃς,
στῆς δουλειὰς σας νὰ μὴν ἀνακατέβητε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ
Παληανθρῶπου, γιατί θὰ μὲ κάμετε νὰ μὴ σὰς τυπῶνα πλέον
τίποτα.

Ἀπ' τὸ Μεσολόγγι.

Κύριε τοῦ Παληανθρῶπου.

Ἐπειδὴ τῆς καὶ μχθαίνουμε ὅτι ὑπερασπίζεσαι τὰ δικαιοῦματα
τοῦ φτωχοῦ λαοῦ, πολὺ σὲ παρακαλοῦμε νὰ γράψῃς λίγα
λόγια καὶ γιὰ τοῦτον τὸν νομάρχην τοῦ Μεσολόγγι Γεωργιάδη
νὰ μὴ μὰς τυραννᾷ τόσο πολὺ, ἀλλὰ νὰ στέλνῃ τοὺς ἀντι-
μουτσουνοῦς του νὰ μὰς σφραγίζουν τὰ ζύλα, ἐπειδὴ; εἶναι
χειμῶνας καὶ δὲν μποροῦμε νὰ τὰ φυλάξωμε ὡς ποῦ νὰ τοῦ
κατέβῃ ἐκεῖνοῦ. Θὰ σοῦ στέλνωμε καὶ ὀλίγα λεπτὰ, ἀλλὰ
δὲν ἔχομε νὰ δώσωμε στὸ γιατρὸ Χρονόδρομοπούλο νὰ μὰς
βγᾶνῃ τὴν πούντα

Οἱ ἐλπίδοι.

Σημ. Παληανθρ. Ἔλα, καυμένη, νομάρχην καὶ σὺ, τόρα, μὴν
εἶσαι τόσο σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος! βόθηα τῆ φτώχεια, ποῦ
ταμπλᾶς νὰ σὲ πιάσῃ τρήμερος καὶ νὰ σπαράξῃς μὲ τούρτου-
ρα, ὅπως σπαράζουν κί αὐτοὶ ἀπὸ τὸ κρύο καὶ τὴν παγωνιά!
Δὲν μὰς λῆς; καὶ σὺ πῶς εἶσαι ἕνας ἀπὸ τοὺς σωστοὺς πα-
ληανθρῶπους; Ὅχι, ἀδερφέ, ποῦ νὰ χέτωμε στὸ νομαρχιλίαι
σας, μακακαράδες καὶ σεῖς.

Ἄ, ναί,

ἀπάνω στὸ λόγο, καλὰ καὶ τὸ θυμήθηκα. Τὰ μάθατε τὰ νέα;
Νὰ, λένε, πῶς τὸν φίλο μας Κοσονάκο θὰ τὸν κάνομε Νο-
μάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ πάσης Ἑρεοκαμίας, καὶ
ὅτι διευθυντῆ τῆς ἀστρονομίας θὰ μὰς βάνουν τὸ φίλο Σπύρο
Μήλιο, ποῦ δὲν δαίρνει καὶ τόσο πολὺ.

Ἄν ἔρθῃ ὁ Μήλιος, εἶμαι στὸν θριάμβό μου, γιατί θὰ τοῦ
ἀρπάξω ἕνα ρουσφέτι, νὰ κρεμίσῃ τὸ μπουτροῦμι τοῦ Ἐ-
χτου. Εἶπαμε, πῶς αὐτὸ τὸ Ἐχτο δὲν θὰ τὸ ζεχᾶσω ποτέ.

Ἐνας

μουστειλε ἕνα γράμμα καὶ ἀφοῦ μὲ βρίζει καλὰ καλὰ, ἐπειτα
ἀπὸ κάτω ἔχει τὸ ὄνομα τοῦ Καρύδη. Ὁ Καρύδης δὲν εἶναι
τέτοιος, καὶ ὁ Καρύδης μπορεῖ νὰ ἦναι μακακαράς, ὅπως τὸ ὄμα-
λόγησε καὶ ὁ ἴδιος, μπορεῖ νὰ ἦναι κακοήτης, ὅχι ὅμως καὶ
φαῦλος. Ναί, μάλιστα, τὸν παραδέχομαι ὅτι,
κί ὁ συντάκτης τοῦ Φωτὸς
μακακαράς εἶναι κί αὐτός.

Ὅπως εἶναι καὶ φρίνεται.

Ο μασκαράς Τρικούπης και μασκαρένια Βουλή.

Ἀπὸ τὴν Κέρκυρα.

Μάθε, κύριε, ὅτι τὸν Γενάρι ἐσυλήθηκε ἀπὸ τὸν σωματάρχη Σπύρο Μόλην ὁ φοβερός φυγόποινος Ἀνδρέας Λέβας, (βρὲ τὸν Κερατᾶ τὸν πιάσανε, καλὰ νὰ τοῦ κάνουν), ποῦ κάθε μέρα ἐκλεφτε κότες, ἀρνιά, καὶ ὅ,τι ἄλλο, καὶ τώρα ἐ-

Χορὸς χρυσογαδάρων

γλυτώσαμε ὅλοι οἱ Μαλτέζοι, ποῦ δὲν μᾶς ἄφινε τίποτε, καὶ ἔτσι τοῦ λέγαμε πὼς θὰ τὸν μαρτυρήσωμε, μᾶς ἐβάρουνε, ἀλλὰ σὲ παρακαλοῦμε ὅλοι μας, κύριε Παληάνθρωπε, νὰ πῆς τοῦ Τρικούπη, νὰ μὴν τὸν ἀθώωσῃ ἀπὸ λειποταξία καὶ ἔρθῃ πίσω δῶ στὸ Μαντοῦμι καὶ μᾶς λυσάξῃ ἀπὸ τὸ τὸ ξύλο καὶ στὴν κλειψᾶ, καὶ ὅα σου τὸ χρωστοῦμε χάρι.

Ὅλοι εἰ Μαλτέζοι τῆς Κέρκυρας.
ὕπογεγραμμένοι καὶ ἀνυπόγεγραφοι.

Σημ. Παληάνθρ. Αὐτὸς ὁ παστρικοχέρης ἀξιότιμος κύρ Λέβας, πρέπει νὰ ξέρετε, κύριοι, ὅτι τώρα ποῦ ἔπεσε στὰ χέρια τῆς δικαιοσύνης, κακὰ θὰ ξεμπερδέψῃ, ὁ δὲ Τρικούπης δὲν μπορεῖ ὁ φουκαράς νὰ τὰ ξέρῃ ὅλα, καὶ νὰ φροντίζῃ γιὰ ὅλα. Μὴ φοβάστε, καὶ ὅσα μέσα καὶ ἂν ἔχη, κακὰ τὴν ἔχει. Τὸ πολὺ πολὺ, ἅμα ποῦ ἀπορυλακιστῇ θὰ σὰς ψοφήσῃ ὅλους.

Τί ὄραϊα ποῦ χορεῦει αὐτῆ. Αἶ:

Εἶμαι

ὕποχρεωμένος γιὰ κάθε παραξήγησι νὰ σὰς κάνω μιὰ ἐξήγησι. ὅτι ἡ δασκάλα Νομικοῦ ποῦ εἶναι στὸ Ἀρσάκειο τώρα καὶ γύμναζε τὰ κορίτσια τὸ ἔγτασιν σκελῶν, δὲν εἶναι ἡ καλὴ νέα Νομικοῦ ποῦ εἶναι στὸ Παρθεναγωγεῖο τοῦ Σκυρμελῆ, διότι αὐτῆ ἔχει ἀποσυρθῆ ἀπὸ τὸ Ἀρσάκειο ἀπὸ δῶ καὶ τρία χρόνια.

Αὐτὰ τὰ γράφω κατὰ χρέος, γιὰτὶ δὲν εἶναι δίκαιο νὰ γίνεται παρανόμισι καὶ νὰ θέλουν νὰ φερτῶνουν στὴ ράχη τοῦ ἄλλου πράξεις ἀλλοινοῦ. Σὰν τὴν δασκάλα Νομικοῦ θὰ ἦτανε εὐτύχημα ἂν ἦταν ὅλαις ἡ δασκάλαις μας. Μὴ σὲ μέλει, κυρία, καὶ καθαρός οὐρανός ἀστραπαῖς δὲν φοβᾶται ἂν δὲ ὑπάρχῃ κάμμιᾶ ἢ κάνεις καὶ θέλει νὰ σὲ συκεφαντήσῃ, δίνε τους γιὰ καλλιτέρα ἀπάντησι τὴν περιφρόνησι ἔτσι κάνω κ' ἐγὼ σὲ κάτι ἀθλίους ποῦ μὲ βρίζουν.

Μωρὲ

δὲν τὸ πιστεῖτε ὑα ποτέ, ὅτι αὐτοὶ οἱ πυροσβέστιδες μας εἶναι θηρία.

Βρὲ τοὺς κερατάδες, πηδοῦσαν μέσα στὴ φωτιά σὰν νὰ κολυμποῦσαν στὸ Φαληρέα. Μὰ ντίπ νὰ μὴ φοβοῦνται! Φτοῦ νὰ μὴ μᾶς βασκαθῆτε!

Ἄν εἶχα ἓνα μιλιοῦνι τάλλαρα θὰ τοὺς ἐδίνα τὰ μισὰ ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἔχω οὔτε ὀβολό, θὰ κερνώ ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὅποιον πυροσβέστη βρῆσκω μπροστά μου κι' ἄς μὴν τὸν γνωρίζω.